

den Anskuelse, at det, som Befolkningen vilde, skulde den ogsaa have Lov til, naar det skete under lovlige Former. Jeg er overbevist om, at han indrømmer, at Befolkningen skal have Lov til det. Jeg er overbevist om, at det ærede Medlem, som har været en stærk Forsvarer af den almindelige Valgret, og af det kommunale Selvfyre, vil være den Første til at indrømme, at hvad der er besluttet gennem lovlige Former af Befolkningen gennem den kommunale Ordning og gennem Afstemning ude iblandt Kommunerne, det bør virkelig ogsaa respekteres og hævdnes. Det var det, jeg mindede det ærede Medlem om, det minder jeg ham om igjen, og jeg er overbevist om, at det ærede Medlem er enig deri. Det ærede Medlem skal ikke have Lov til at staa op og sætte mine Udtalelser paa Hovedet og prøve paa at sætte dem i et latterligt Skjær, i alt Fald ikke uden Protest fra min Side. Naar det ærede Medlem opfordrede mig til at undersøge, hvorledes det ser ud i disse Kommuner, blandt hvilke han nævnte Hvirring-Hornborg Kommune, da kan jeg hertil svare, at jeg har undersøgt denne Sag. Jeg havde netop i min Haand for et Dieblif fiden en Adresse med nogle ganske faa Underskrifter derfra, og denne Adresses Indhold gaar i Modsigetning af, hvad det store Antal Beboere i Hvirring-Hornborg Kommune ønsker. Det lille Mindretal, som har underskrevet denne Henvendelse, protesterer nu ganske vist, men det langt, langt overveiende Flertal har ikke protesteret mod, hvad der har været besluttet og har staaet ved Magt i flere Aar i Hvirring-Hornborg Kommune. Naar det ærede Medlem opfordrer mig til at undersøge, hvorledes det ser ud i Kommunerne Best for Horsens, og i Særdeleshed anbefalede mig Hvirring-Hornborg Kommune, da har jeg altsaa netop i Dag set Sagen efter, og det ærede Medlem kan, naar Mødet er sluttet, gaa op i Bureauet og finde denne Adresse med ganske faa Underskrifter fra Hvirring-Hornborg Kommune, i hvilken Adresse der protesteres; men hele det store Flertal i Hvirring-Hornborg Kommune har ikke protesteret mod den officielle Beslutning, som er vedtaget af det lovlige Sogneraad, og som har staaet ved Magt i en Række af Aar, om at yde Tilskud til denne Sag. Det ærede Medlem kunde altsaa have faaet Svar paa, hvad han ønskede at vide. Jeg vil minde det ærede Medlem om, at naar han reiser omkring paa Landet i Danmark og fortæller, at vi skulle hævde den almindelige Valgrets Principer, at vi skulle hævde, at hvad Befolkningen vil, skal den have Lov til under de lovlige Former, saa maa det ærede Medlem, naar han saaledes staaar og taler om den

almindelige Valgret og om Selvfyre, ikke komme og sige til os, som hævde det samme Standpunkt, altsaa her, at vi maa have Lov til at foretage den og den Reform, anlægge den og den Jernbane, at vi ere i Uoverensstemmelse med de Principer, han selv har hævdet. Jeg er personlig uberørt af denne Bane, idet jeg bor i en helt anden Ende af Amtet, men jeg har syntes, at naar der kom en Egn og vilde spytte saaledes i Bøssen, som denne Egn efter alvorlig Overveielse har gjort, for at faae en Bane, saa vilde jeg, som staaar fuldstændig udenfor denne Sag, søge at komme denne Egn til Hjælp. Jeg syntes, det var Synd, om denne Egn ikke skulde faae Lov til at udføre, hvad den forlanger, og dette har været Skyld i, at jeg hele Tiden har støttet den og støtter den i dette Dieblif. Det ærede Medlem skal ikke sætte Sagen paa Hovedet paa den Maade, som om jeg skulde have sagt, at Standerborg Amtsraads Beslutning i Mai 1883 var en Himlens Dom, thi det har jeg aldrig sagt.

Berg: Det ærede Medlem maa ty til: „Vi Bønder“, naar han mangler Grunde, men det er et forslidt Udtryk i det ærede Medlems Mund, saa det gjør intet Indtryk længer. Dette med „Vi Bønder“, naar det kniber, skulde det ærede Medlem lægge af; han skulde holde sig til Sagen selv og dens Grunde. Saa vil jeg dernæst sige det ærede Medlem, at jeg kunde være noget enig med ham, hvis disse Penge bragtes tilveie ved private Tilskud, saa at Enhver kunde give, hvad han vilde, for at faae denne Bane. Saa kunde der være nogen Grund til at sige: Lad de private Mænd faae denne Koncession, lad os hjælpe dem ved Exproprieringen og sørge for, at de ikke tage større Fristen, end der er Rimelighed for. Lad dem saa faae Tilladelse til at anlægge dem for deres egne Penge. Men det ærede Medlem stiller her en Fordring til mig, som er noget ubillig. Han vil, at jeg skal bøie mig for Kommuneradaas Beslutninger paa Omraader, hvor jeg ikke erkjender, at Kommunalloven giver dem Ret til Beslutninger. Det er nu Et. Saa for det Andet finder han, at man i Kraft af den almindelige Valgret skal bøie sig for Beslutninger af Kommuneraad, der netop ere sammensatte paa Trods af den almindelige Valgrets Principer; thi det maa det ærede Medlem dog vel vide, at selv om Grundloven giver de staaende Beboere i Kommunerne Ret til selv at styre deres Anliggender, saa er dette dog endnu ikke opfyldt her i Landet. Det tror jeg ogsaa har været erkjendt under alle Forhandlingerne